

dem, som svarer. De giver nogle fornuftige svar, synes jeg.

Det er jo de sædvanlige problemer: sammenhængen mellem hospitalspsykiatri og socialpsykiatri, sammenhængen mellem hjemløse og væresteder og alle de der problemer, som vi har fat i på en lang række områder. Og dem skal der arbejdes videre med.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal bare minde ordføreren om, at det sådan set er ordførerens egen socialminister, der har bedt om undersøgelsen. Folketinget har pålagt ministeren at undersøge området, men det er ministeren selv, der har haft metodefrihed og har besluttet sig for, hvordan den undersøgelse skulle sættes i stand.

At regeringen så ikke kan lide resultatet, der viser, at de mennesker, der er allermest udsat i vores samfund, har fået det ringere i løbet af de 4 år, er jo en anden sag. Men det er regeringens eget ansvar, kan man sige, den måde, som undersøgelsen er blevet foranlediget på.

Men hvorfor ikke forholde sig til substansen? Når man nu står på Folketingets talerstol, er man vel også forpligtet til at forholde sig til det, der er indholdet af diskussionen. For hvad enten man kan lide undersøgelsen og al mulig anden dokumentation eller ej, så er situationen den, at et flertal af danskerne har fået det bedre – det siger ordføreren også selv – og at et mindretal af danskerne faktisk har fået det ringere. Og det er vel sådan set regeringens ansvar og dermed ordførerens ansvar at redegøre for, hvordan man vil ændre på det i dag.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Først vil jeg sige til fru Mette Frederiksen, at det altså er Socialudvalget, som har bestilt undersøgelsen, som så er iværksat af socialministeren.

Hvis jeg skulle behandle den rapport fra Socialforskningsinstituttet, som jo alene er nogle følelsesmæssige tilkendegivelser, ville jeg sige, at man burde sætte sig ned og bede om en dokumentation for, om de påstande, der ligger i rapporten, er rigtige eller forkerte. Så ville jeg have målt, hvor mange det er, hvor meget det er, hvad det er, hvor det er, og hvilken sektor det er, vi har gang i.

Hvis man fik den dokumentation, kunne det være, at man på en helt anden måde kunne få

gang i den her diskussion og så rent faktisk konstatere, om nogen har fået det så meget dårligere, som rapporten beskriver.

Jeg har stor respekt for SIND og andre, som har udtalt sig, og de har sikkert en god fornemmelse af, hvad der foregår, men jeg synes, at det bør dokumenteres.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er rigtigt, at når der kommer følelser i kog, gør det ondt, om det så er fakta eller følelser. Jeg tror faktisk, der er fakta bag de følelser, men det var ikke det, mit spørgsmål gik på.

Jeg vil også lidt anholde det, som ordføreren sagde i sin tale om, at man ikke vil frarøve kommende generationer nogen muligheder. Der er også blevet pralet af, at vi gør staten gældfri i 2007.

Som jeg hører debatten, som jeg ser tallene og de fakta, der ligger – jeg vil igen vende tilbage til Kræftplan II – bygger man faktisk fra regeringens side Kræftplan II på, det fik vi bekræftet af ordføreren for Dansk Folkeparti, at anlægsudgifterne sker ved lån.

Så regeringen vil godt være med til at gældsætte regionerne. Er det ikke de samme unge mennesker, der tilhører regionerne, som tilhører staten? Så hvorfor vil regeringen være med til at gøre staten gældfri, men så oprette ny gæld i amter, regioner og kommuner?

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, hvis amterne har råd til at betale for scannere og andet udstyr, så er de da sådan set velkomne til det. Men hvis de synes, at de hellere vil prioritere på en anden måde og dermed optage et lån for at kunne købe den scanner, som har en varig værdi over en lang periode, ja, så er de da velkomne til det.

Det er jo en åbning, således at udviklingen på kræftområdet kan gå hurtigere, og at give indtryk af her, at kræftbehandlingen i Danmark er for nedadgående, hvor der jo er brugt 5,5 mia. kr. mere på sundhedsområdet, og hvor hovedindsatsområdet har været kræft, hvor næsten 100.000 mennesker mere er opereret, end de ville være blevet, hvis ikke kapaciteten var øget, og hvor der hvert år lægges en aktivitetspulje frem, er i hvert fald ikke rigtigt.